

COMUNICAT AGERPRES

115 ani de vin la Pietroasele

Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară București organizează, la 30-31 octombrie a.c., manifestări prilejuite de aniversarea a 115 ani de cercetare, învățământ și producție viti-vinicolă și pomicolă la Pietroasa și Istrița.

În prima zi dedicată acestui eveniment, respectiv la 30 octombrie, au loc, la Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București, lucrările Simpozionului „115 ani de cercetare, învățământ și producție vini-viticolă și pomicolă la Pietroasa și Istrița”, ocazie cu care vor fi prezentate lucrări științifice din domeniul viticulturii, vinificației și pomiculturii.

În cea de-a doua zi, respectiv pe 31 octombrie a.c., participanții vor efectua o deplasare la Istrița și la Pietroasele, în județul Buzău, unde vor vizita Ferma Pomicolă Istrița, pepiniera, vor lua parte la o expoziție și degustare de fructe și la demonstrații cu mașini și echipamente pomicole. Urmează apoi vizitarea și prezentarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Viti-Vinicolă Pietroasa, care găzduiește o expoziție și degustare de struguri, must și vin, concurs de vinuri și, de asemenea, o demonstrație cu mașini și echipamente viticole. Cu ocazia aniversării a 115 de la înființarea SCDVV Pietroasa, Stațiunea de Cercetare Pietroasa, respectiv USAMV București - Facultatea de Horticultură, va lansa, în premieră pe țară, marca de vinuri „Pietroasa Veche” și o marcă de certificare colectivă, care aparține producătorilor din zonă, grupați în „Asociația Cloșca cu puii de aur”, prin care se urmărește protejarea consumatorilor de contrafaceri.

În toamna acestui an se împlinesc 115 ani de când, prin Decret Regal, la Pietroasa și Istrița se înființau cele două unități care au marcat profund dezvoltarea viticulturii și pomiculturii românești. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Viti-Vinicolă Pietroasa produce vinuri din renumitele soiuri autohtone, remarcându-se dintre acestea: Tămâioasa Românească, Grasa de Cotnari, Busuioaca de Bohotin și alte soiuri noi, create de-a lungul anilor de către colaboratorii stațiunii. În cadrul acestei stațiuni, au lucrat mari specialiști din domeniu, precum: prof. Ioan C. Teodorescu, acad. Gherasim Constantinescu și prof. Nicolae Constantinescu.

Denumirea Asociației „Cloșca cu puii de aur” trimite la descoperirea tezaurului de la Pietroasa, în zona unde s-a dezvoltat astăzi una dintre renumitele stațiuni de cercetare din țară. Tezaurul de la Pietroasa, cunoscut și sub numele popular de „Cloșca cu puii de aur” a fost descoperit în martie-aprilie 1837 de doi țărani, în timp ce luau piatră de pe dealul Istrița, la o înălțime de aproximativ 750 metri. Tezaurul cuprindea inițial 22 de piese, dar autoritățile au putut recupera doar 12 dintre acestea, în greutate totală de aproape 19 kg. Cinci sunt lucrate doar din aur: un platou mare, o cană, o pateră cu decor în relief și o statueta în centru, un colan cu inscripție și un colan simplu. Șapte sunt împodobite și cu pietre prețioase: un colan, patru fibule și două vase poligonale, unul octagonal și altul dodecagonal. Obiectele din care este compus tezaurul de la Pietroasa se pot împărți în două mari categorii: vase și podoabe.

Numele popular sub care este cunoscut tezaurul de la Pietroasa, „Cloșca cu pui de aur”, a fost inspirat de formele stilizate de păsări care se regăsesc pe fibule. Astfel, fibula mare ar fi fost „cloșca” iar celelalte patru fibule, două mijlocii și două mai mici, ar fi fost „puii”. Fibulele reprezintă o variantă mai elaborată a broșelor sau a acelor de siguranță din ziua de astăzi, o varietate a podoabelor antice folosite pentru prinderea veșmintelor, piese care aveau și o utilitate practică, dar se bucurau adesea și de o realizare meșteșugită, devenind adevărate bijuterii.

Tezaurul a fost cumpărat de la țărani care îl descoperiseră, de către un antreprenor pe nume Verussi, care a zdrobit cu toporul piesele, pentru a le face mai compacte. A fost apoi recuperat parțial de banul Mihalache Ghica, vornic al Departamentului Trebilor Dinăuntru, frate al domnitorului Alexandru Ghica, care l-a și adus în atenția lumii științifice a vremii. În

1867 a fost prezentat în cadrul Marii Expoziții Universale de la Paris, fiind restaurat și expus sub supravegherea lui Alexandru Odobescu. La sfârșitul lunii noiembrie 1875 a fost furat din Muzeul de Antichități din București și recuperat în 1876, însă colanul cu inscripția a fost deteriorat. În anul 1884 a trecut printr-un incendiu, iar pentru a fi salvat a fost aruncat pe fereastră. A necesitat, din nou, restaurare, efectuată în același an, la Berlin, de către Paul Telge, un orfevier german, căpătând, astfel, aspectul pe care îl are și astăzi. În 1917 a fost trimis în Rusia, împreună cu tot tezaurul național, și s-a întors de acolo în 1956. Din 1971 este expus la Muzeul Național de Istorie al României. AGERPRES (Andreea Onogea)